

عنوان مقاله:

انقلاب اسلامی ایران و مسئله صلح

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی مطالعات مدیریت در علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

حمید جان آبادی - دانشجوی گروه علوم سیاسی دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

پدیده انقلاب اسلامی همواره به عنوان بزرگترین تحول سیاسی اجتماعی در تمامی عصرها تامل بر انگیز و مورد توجه محافل علمی و آکادمیک بوده است. در هر انقلاب دو نیرو مقابل هم دارند نیروی اجتماعی و قدرت سیاسی-نیروی اجتماعی شامل رهبری انقلاب به همراه افراد و قشرهای که بر مبنای اهداف خود در مقابل قدرت سیاسی یعنی مجموعه عناصر حامی حکومت صف ارایبی می کنند پدیده انقلاب به عنوان بزرگترین تحول سیاسی اجتماعی-در تمامی عصرها تامل برانگیز بوده است از نیمه دوم قرن ۱۸ میلادی بر تعداد انقلاب ها افزایش یافت. صلح و همزیستی مسالمت آمیز از توصیه های مهم الهی در سنت و قرآن کریم است که از اهداف مهم پیامبران به ویژه پیامبر اسلام می باشد اصولا مبنای صلح و صف افعال واقع می شود اما این مسئله ریشه در اعتقادات دارد اهمیت صلحبر همگان پوشیده نیست در شرایط صلح هست که تمامی اقوام و ملل ها می توانند ارتباط سازنده و تعاملی با یکدیگر داشته باشند آسایش و امنیت فقط در سایه صلح برقرار می شود به همین دلیل است که قرآن کریم در موارد متعدده صلح و ایجاد صلح و امنیت و همزیستی مسالمت آمیز دستور می دهد در این پژوهش به نقش هویت و انگاره هویتی خواهیم پرداخت و سپس مسئله صلح را بررسی کرده و به این دستاورد دست پیدا خواهیم کرد که انقلاب اسلامی رابطهای ملزوم با صلح دارد و یکی از اصول انقلاب اسلامی می باشد این پژوهش با استفاده از روش توصیفی تحلیلی و بهره گیری از شیوه کتابخانه و مقالات و سایر منابع موجود در دسترس انجام شده است.

کلمات کلیدی:

انقلاب اسلامی، هویت، نیروی اجتماعی، صلح، ادیان توحیدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1475133>

